

РЕШЕНИЕ

№ 1663

гр. София, 14.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 10.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **11049** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във вр. с чл. 64, ал. 7 от ЗМВР.

Образувано е по жалба на И. А., гражданин на М., роден на 01. 01. 1986 г., със съдебен адрес – С., [жк], [жилищен адрес] вх. „А“, ап. 12, чрез адв. Д., срещу разпореждане от 15. 10. 2021 г. на полицейския орган при отдел „Миграция“ – СДВР.

В жалбата се излагат съображения, че разпореждането е незаконосъобразно, поради съществени нарушения на административнопроизводствените правила, тъй като не били посочени фактическите и правни основания за издаването му. Твърди се, че липсата на мотиви, съществено ограничила правото на защита на адресата. Моли съдът, да постанови решение, с което да отмени разпореждане от 15. 10. 2021 г. на полицейския орган при отдел „Миграция“ – СДВР.

В съдебното заседание, се представлява от редовно упълномощен процесуален представител, който поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

Ответникът – полицейския орган при отдел „Миграция“ – СДВР, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от

фактическа и правна страна следното:

С разпореждане от 15. 10. 2021 г. на полицейския орган при отдел „Миграция“ – СДВР (стр. 8), е разпоредено на И. А., граждани на М., в срок до 15. 11. 2021 г. да предприеме действия по узаконяване на пребиваването си в Република България или да изпълни наложената ПАМ.

С жалба от 28. 10. 2021 г. И. А. е оспорил горепосоченото разпореждане пред АССГ. Обжалва се в срок, подлежащ на обжалване индивидуален административен акт (съобразно чл. 64, ал. 7 от ЗМВР), от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Неоснователни са твърденията на жалбоподателя, че издаденото разпореждане е немотивирано и липсва фактически основания за издаването му. Видно е, че разпореждането, е издадено в изпълнение на възложени функции по закон. Съгласно чл. 64, ал. 1 от ЗМВР, полицейските органи могат да издават разпореждания до държавни органи, организации, юридически лица и граждани, когато това е необходимо за изпълнение на възложените им функции. Разпорежданията се издават писмено.

Видно от представеното (стр. 37) удостоверение, издалия разпореждането полицейски орган при 02 РУП - СДВР – полицай Д. Д., е назначен като държавен служител отдел „Миграция“ – СДВР, на 29. 11. 2018 г. и продължава да изпълнява тази длъжност и в момента.

Съгласно представената от ответника длъжностна характеристика за длъжността заемана от полицай Д., същият участва в установяване на незаконно пребиваващи чужденци на територията на СДВР, контролира чужденци, предупреждени да напуснат страната и такива с предоставен срок за доброволна напускане, участва в установяване на чужденци с изтекъл срок на пребиваване и предприемане на последващи мерки спрямо тях, както и други действия в тази насока.

В случая с издаването на акта е било упражнено правомощието, насочено към незаконно пребиваващ чужденец, като разпореждането изхожда от държавен служител в чиито функции влиза именно контрол на незаконно пребиваващи чужденци.

Видно от представените от държавна агенция за бежанците документи, молбата на И. А. за предоставяне на статут на бежанец и международен статут е отхвърлена с Решение № УП-51 / 20. 06. 2014 г. на интервюиращ орган при ДАБ. С писмо от 22. 07. 2014 г. ДАБ уведомява Дирекция „Миграция“, за приключилите производства на няколко лица, между които и И. А., поради което по отношение на тях следва да се прилага разпоредбите на ЗЧРБ.

При това положение, жалбоподателят е незаконно пребиваващ чужденец, съобразно легалното определение на § 1, т. 3б от ДР на ЗЧРБ.

Със Заповед № УРИ 5392 ПАМ-77 / 13. 02. 2018 г. на началник сектор „Миграция“, по отношение на И. А. е наложена принудителна административна мярка – „връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна.

Съобразно указаното в съдебното заседание на 20. 01. 2022 г. и представеното писмо от страна на ответника (стр. 84), се установява, че горепосочената заповед е била оспорена пред съда, като с Решение № 3239 / 16. 05. 2018 г. по адм. д. 2352 / 2018 г. по описа на АССГ, жалбата на А., е била отхвърлена. Подадената касационна жалба е оставена без разглеждане с Определение № 11078 / 20. 09. 2018 г. по адм. д. № 10036 /

2018 г. по описа на ВАС, поради което наложената ПАМ е влязла в сила.

В тази връзка са неоснователни доводите в жалбата, че оспореното разпореждане е немотивирано.

Видно е, че в разпореждането изрично се сочи, И. А. не отговаря на условията за престой или пребиваване в страната и съгласно § 1, т. 3б от ДР на ЗЧРБ се явява незаконно пребиваващ чужденец. Доколкото безспорно жалбоподателят представлява незаконно пребиваващ чужденец, на същият му е разпоредено в указания срок за предприеме действия по узаконяване на пребиваването си в Р. България или да изпълни наложената ПАМ.

След като безспорно по отношение на И. А. има влязла в сила ПАМ за връщане в страната на произход, със съдържанието на която е запознат, следва като е оспорил същата пред съда, са неоснователни доводите, че не било ясно коя точно ПАМ следва да изпълни.

Безспорно жалбоподателят е наясно както с издадената спрямо него ПАМ, така и с факта, че няма легално уредено пребиваване в България, поради което същия следва да узакони предстои си в страната или да я напусне в изпълнение на наложената ПАМ.

Видно от представената (стр. 11) справка рег. № 513р-94697 / 04. 11. 2021 г. при проведената беседа с чужденеца, същият е заявил, че не желае да се завръща в страната си на произход и от издаването на заповедта, до настоящия момент (повече от три години) не е предприел действия по изпълнение на наложената му ПАМ или за узаконяването си в страната, поради което му е издадено оспорваното разпореждане.

Действително, в оспореното разпореждане не се препраща изрично към тези доказателства, но това е част от административната преписка, като съгласно чл. 171, ал. 1, изр. 1 от АПК, доказателствата, събрани редовно в производството пред административния орган, имат сила и пред съда.

Съгласно чл. 4 от ЗЧРБ, чужденците, които пребивават в Република България, са длъжни да спазват законите и установения правов ред, да са лоялни към българската държава и да не уронват престижа и достойнството на българския народ.

На основание чл. 8, ал. 1 от ЗЧРБ, чужденец може да влезе в Република България, ако притежава редовен паспорт или заместващ го документ за пътуване, както и виза, когато такава се изисква.

Безспорно е, спрямо А. има издадена Заповед № УРИ 5392 ПАМ-209 / 04. 04. 2018 г. на началник сектор „Миграция“, за налагане на ПАМ – „Ежеседмично явяване на чужденец в териториална структура на МВР по местопребиваване“, като същата продължава да се изпълнява от чужденеца, видно от представения (стр. 78-81) личен картон. Това обаче не се отразява на законосъобразността на оспореното разпореждане, тъй като заповедта за ежеседмично явяване е само вид обезпечителна мярка, съобразно чл. 44б от ЗЧРБ и нейното основно предназначение е да се обезпечи изпълнението на наложената ПАМ за връщане в страната на произход.

В тази връзка са неоснователни доводите изложени в жалбата, че единствено органа издал заповедта за връщане можел да издава последващи разпореждания по отношение на жалбоподателя, тъй като разпоредбата на чл. 64 от ЗМВР дава възможност на всеки полицейски орган да издава такива разпореждания, а видно от представената длъжностна характеристика на служителя, контрола над незаконно пребиваващите чужденци е част от функционалните му задължения.

При положение, че безспорно е установено, че И. А. представлява незаконно

пребиваващ чужденец, то правилно от страна на полицейския орган е издадено разпореждането лицето да узакони престоя си или да изпълни наложената му ПАМ и да напусне пределите на Р. България. В случая независимо, че чужденеца не се е укрили и същият се явява ежеседмично в съответното подразделение на МВР, не може безкрайно това да е извинение за ненапускането на страната или узаконяването на престоя му, в какъвто смисъл са дадените разпореждания.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна. Обжалвания административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма, в съответствие с целта на закона, като са спазени материалноправните разпоредби и без да е налице съществено нарушение на производствените правила.

При този изход на спора, ще следва жалбоподателя да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение, каквото искане е своевременно направено, определено съобразно чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. С оглед факта, че се касае за спор без материален интерес и не се касае за производство отличаващо се с фактическа или правна сложност, следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минимален размер, а именно – 100 лева.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. А., гражданин на М., роден на 01. 01. 1986 г., срещу разпореждане от 15. 10. 2021 г. на полицейския орган при отдел „Миграция“ – СДВР. ОСЪЖДА И. А., гражданин на М., роден на 01. 01. 1986 г., да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи, юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 (сто) лева

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: